

La roba bruta es renta a casa

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 31 de juliol de 2019

Mireu, dels pactes polítics n'estic fins a la barretina. Que facin el que vulguin, cada poble és cada poble, però també crec que en la situació actual del país s'hauria d'anar més amb compte i per molts angelets del PSC i altres 155 que hi hagi amagats pels pobles, és des de terra endins des d'on s'ha de pujar i alliberar Catalunya, de baix a dalt, com es fa en democràcia. Hi ha hagut massa pactes fàcils amb el dimoni, per part de tots. Jo tinc tres formacions polítiques de casa i no penso contribuir a la seva desunió. Estic tip de demanar UNITAT, però no em fan cas. Reconec que és molt simple fer-ho des de casa, encara que sempre signo els meus escrits, però no soc ningú. Ara bé, si els pogués clavar una surra a alguns ho faria amb un gust! També n'hi ha "algunes", però en aquest cas se'm podria interpretar malament...

No cap en el meu atrotinat però encara ben endreçat cervell la quantitat de barbaritats que estan fent alguns polítics i partits catalans, dels de casa; dels que han plantat aquí la sucursal no cal fer-ne cabal. Ara ja s'enfronten sense dignitat; espero que no arribin a més, si no Catalunya s'ensorraria definitivament. Que no s'adonen aquests anomenats partits independentistes que ens estan fent el llit als catalans i els estan posant en safata als malfactors de l'Estat els fruits de la nostra divisió? De moment s'hi fan un tip de riure, "divide i venceràs", després ens aixafaran i destruiran fins que arribin noves generacions de patriotes més intel·ligents i decidits. Crec que mai un independentista intel·ligent, patriota i honest hauria d'atacar públicament un altre. És que no els van ensenyar a parlar a l'escola i que la roba bruta es renta a casa i no s'ensenya a les companyes o companys de safareig? L'adversari és comú i la seva gran il·lusió seria la victòria per divisió de l'enemic. Nosaltres som no-violents però pensem poc, abans de dir les coses, i per

aquí se'ns esmuny part de la nostra força. Som bons treballadors i negociants, però massa individualistes. Això ens ho han retret grans pensadors de casa nostra i no hi ha manera. Sí, alguns s'haurien de sacrificar, doncs que se sacrificuin. Tenim persones honestes a la presó i a l'exili. Hem d'estar disposats a seguir-los. Desobediència pacífica, però ferma. Ells i elles no acceptaran l'indult perquè no han comès cap delictes. Si ve una amnistia, els foragitaran de la presó a la força perquè els papàs d'Europa ja estan fins al barret d'aquesta tràgica i antidemocràtica mascarada.

Si els polítics no fan el que haurien de fer, els ciutadans –si pot ser amb el suport de l'ANC, Òmnium i altres institucions compromeses– aquest agost n'hem de preparar una de molt grossa, definitiva! Per dur-la a terme aquest setembre. Jo sortiré del despatx, deixaré el teclat i em jugaré la pell per la llibertat, la democràcia, la República Catalana, els drets humans i la justícia social. A veure si Europa s'adona que tenint ells els tancs i nosaltres el cap i les mans, som capaços de guanyar la llibertat pacíficament.

Però, sense UNITAT no anirem enlloc. Ho enteneu, polítics de Twitter?